

[illegible]

MAATALOUS

Laadukasta hevosheinää ei ole mahdollista tuottaa ilman tehokasta kasvinsuojelua. ISÄNTÄ HENRIK JENSEN, PERTTELÄ

Ministeriön työryhmä haki tiloilta mallia käytännön ympäristötyöhön

Ympäristötukijärjestelmää pohtiva työryhmä tutustui tiistaina Inkeron kartanon kosteikkoon.

Miltä näyttää ympäristötuki vuonna 2014?
Tukijärjestelmää pohtiva työryhmä haki
siihen ideoita ympäristötyöhön satsanneilta
varsinaissuomalaisilta tiloilta.

SALO (MT)
Ympäristötukijärjestelmä uudistuu muiden maataloustukijärjestelmien tavoin kahden vuoden päästä, kun EU:n yhteisen maatalouspolitiikan uudistus astuu voimaan. Muutos koskee myös sitä, miten järjestelmää sovelletaan kansallisella tasolla.

”Ympäristökorvausjärjestelmää koskeva valmistelutyö on EU:ssa jo käynnissä. Suomesakin kansallista soveltamista varten maatalous- ja työryhmä on jo aloittanut työnsä”, kertoo ympäristökorvaustyöryhmän puheenjohtaja, neuvotteleva virkamies **Tiina Malm** maatalous- ja metsätalousministeriöstä.

Malmin mukaan nykyinen ympäristötukijärjestelmä on osoittautunut hyväksi. Se on kuitenkin monimutkainen, joten tavoitteena on luoda uu-

desta järjestelmästä aiempaa yksinkertaisempi.

Tavoitteena nykyistä helpompi järjestelmä
Ympäristökorvaustyöryhmän työ käynnistyy todenteolla vasta kesän lopulla. Valmistaa on tarkoitus saada vuoden loppuun mennessä, Malm kertoo.

Tällä hetkellä työssään ahertavat eri aihealueisiin keskittyvät alatyöryhmät, joiden on tarkoitus luovuttaa työnsä tulokset varsinaiselle työryhmälle kesäkuussa.

Työryhmän jäsenet hakivat eilen tiistaina aiheeseensa kättäännön näkökulmaa vierailullaan kahdella maatilalla Salossa. Vierailua isännöi varsinaissuomalainen Järki-hankkeen projektipäällikkö **Eija Hagelberg**.

”Meidän hankkeemme ta-

voite on yhdistää luontevalla ja väljäläijöiden kannalta mahdollisimman helpolla tavalla ruuan tuotanto ja ympäristötyö.”

Sinä on Hagelbergin mukaan onnistuttu vierailukohteiksi valituilla tiloilla.

Ensimmäinen vierailukohteeksi oli **Henrik ja Virpi Jensenin** isännöimä Inkeren kartano nykyisin Saloon kuuluvassa Perttelissä.

Tilalla on harjoitettu emolehmittuotantoa vuodesta 1995 lähtien.

Henrik Jensenin mukaan tilalla on noudatettu ympäristötukiehoja järjestelmän alusta lähtien.

Nykyisistä ympäristötuenslisätoimenpiteistä tilalle on valittu lannan kasvukauden aikainen lervittämien ja teshottu talviaikainen kasvipetteisyys.

Sen jälkeen luomutuotantoon Inkeren tila ei ole lähtenyt, vaikkas isänsän haaveissa onkin ollut. Syynä on tilan hevosheinäntuotanto.

”Laadukkaas hevosheinää ei ole mahdollista tuottaa ilman tehokass kasvinsuojelua”, Henrik Jensen kertoo.

Nurmen vaikutus ilmastoon suotuisa

Inkeren kartanon ympäristötyössä on otettu huomioon toiminnan vaikutukset sekä maahan, vesistöön että ilmastoon.

”Pelloistamme kolme neljäsosaa on nurmella. Nurmetyöt ovat myös pitkäikäisiä. Tällä hetkellä meillä ei ole juuri lainkaan alle viisi vuotta vanhoja nurmia.”

Jensen perustelee pitkäikäisiä nurmia sillä, että ne kasvattavat vuosien mittaan vahvoja juuriston, joka parantaa maan rakennetta ja sitoo maahan ilmakehän hiiltä.

”Näin nurmista tulee metsien kaltaisia hiilinieluja.”

Ympäristökorvaustyöryhmissä mukana oleva MTK:n ympäristöjohtaja **Liisa Pietola** pitää Jensenin esittämää näkemystä tärkeänä. Hänen mielestään nurmien vaikutuksista ilmastoon puhutaan aivan liian vähän.

Samalla kotieläintuotannon ilmastovaikutusta tarkastellaan liian kepeästi näkökulmasta.

”Nurmien viljely on ympäristölle ehdottomasti hyvä asia, sillä hiilidioksidin lisäksi nurmi-

häntä tällaisilla tyypikaasujen päästö-
jä puoleen siitä, mitä päästöt
ovat viljalohkolla. Järkevä nur-
mituotanto edellyttää kuitenkin
siitä, että nurmen sadolle on
käyttökohde.”

Varsinais-Suomen valuma-
heikillä alueilla nurmea on
selvästi vähemmän kuin maassa
keskimäärin, Pietola muistut-
taa. Valtakunnallisesti nurmien
osuus on kolmannes peltopinta-
alasta.

**Rantatörmät
viljan stajalat**

Runsaan nurmialan lisäksi In-
keren kartanon ympäristöekoi-
hin kuuluu emolehmien laidun-
taminen maisemallatuilla.

Laitumina käytetään sellai-
sia rantatöyryitä, jotka Henrik
Jensenin mukaan ovat aiemmin
olleet viljantuotannossa.

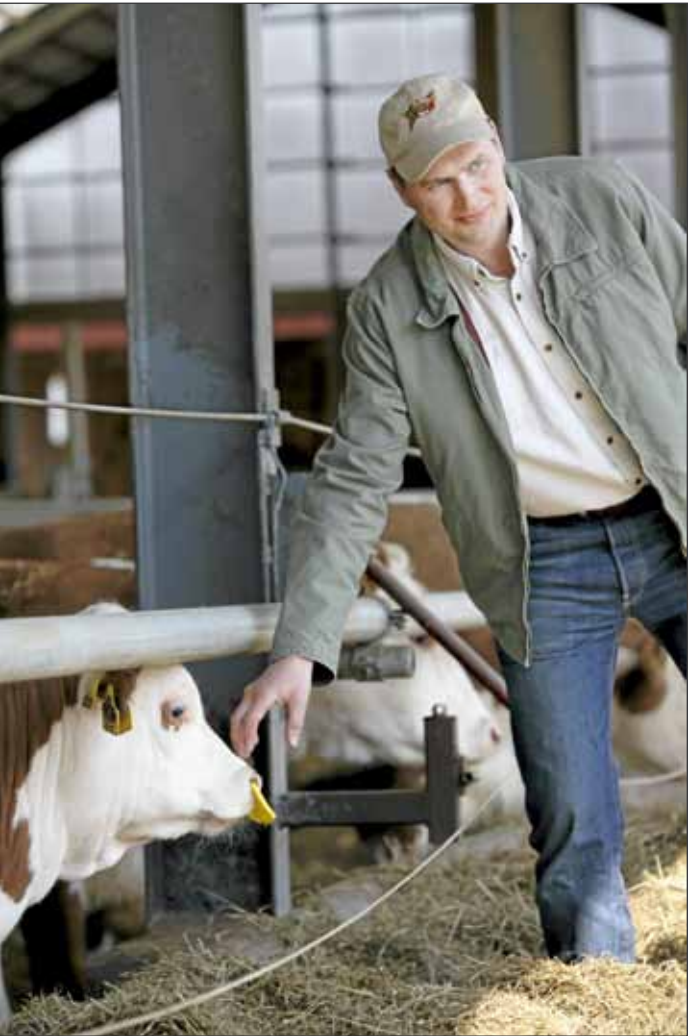
”Nyrt rantatöyryiden ruu-
teistavat lohkoilta maavut-
tuun lihaasi.”

Tilan maille on rakennettu
myös viisi keskeistoa, jotka
pidättävät ravinteita ja estävät
niiden valumista vesistöihin ja
edelleen Itämereen.

JUHANI REKU

Lisa Pietola pitää nurmia hyvinä sekä maan rakenteelle että ilmastolle.

Henrik Jensenin tilalla on noudatettu ympäristötukiehtoja järjestelmän alusta lähtien.

Arlasta tulossa Britannian suurin meijeri

Tanskalais-ruotsalaisien meijeriyhtiö Arla suunnittelee kasvattamaan suurta fuusiota, jotka kasvattaisivat yhtiön liikevaihtoa noin 11 miljardilla kruunulla, eli noin 1,2 miljardilla eurolla vuodessa, kertoo ruotsalaislehti ATL.

Fuusiiossa Arlaan yhtyvät Britannian neljänneksi suurin meijeri Milk Link ja Saksassa toimiva Euroopan suurin UHT-maitojen valmistaja Milch-Union Hochtiefel.

Maitomäärä kasvaisi fuusioiden myötä nykyisestä 9 miljardista kilosta noin 12 miljardiin kiloon. Osuuskuntaomistajien määrä kasvaa samalla runsaasta 8 000:sta yli 20 000 maidontuottajaan.

Fuusiot odottavat yhä kilpailuviranomaisten hyväksyntää.

Mikäli hyväksyntä tulee, Arla kasvaa Britannian suurimmaksi ja Saksan kolmanneksi suurimmaksi meijeriyhtiöksi.

Arlan konsernijohtaja **Peder Tuborg** kuvailee Milk Linkiä ja Milch Union Hochtiefeliä hyviin hoidetuiksi, vahvoiksi meijereiksi, jotka vahvistavat Arlan asemaa Britanniassa ja Saksassa.

TERHI TORIKKA

MAATALOUESTA LYHYESTI

Pohjois-Korean nälänhätä pahenee

Ruokapula pahenee koko Pohjois-Koreassa, eteläkorealaiset viestimet kertovat. Niiden mukaan nälänhätä uhkaa jo Pohjois-Korean parhaiden maatalousalueidenkin asukkaista.

Verkossa ilmestynyt Daily NK -lehti kertoo, että useita ihmisiä on nähtynyt nälkään Hwanghaen provinssissa, joka tunnetaan maan vilja-aittana. Riisituotanto seudulla on ollut vaikeuksissa viimevuotisten tulvien takia. Syksyn sadon suurin osa vietin armeijan ja pääkaupunki Pjongjangin asukkaiden käyttöön.

Maanjäristys tuhosi arvojuustoja

Bolognassa Italiassa sunnuntai-
na sattunut maanjäristys tuhosi
muiden vahinkojen ohella mer-
kittävän määrän myös parme-
saani- ja grana padano -juustoja.

Arvioit tuhoutuneiden juusto-
jen määrästä vaihtelevat, mutta
niitä saattaa olla jopa 400 000.
Myös alueen maidon- ja par-
mankin tuotanto ovat kärsi-
neet. Vahinkojen arvioimaan
olevan ainakin 200 miljoonan
euron luokkaa arvioi Coldiretti-
tuottajajärjestäjä.

Brasiliassa satovakuutus on paperia

FOZ DO IGUAÇU, BRASÍLIA
Julio Bergamasco on ongelma.
Hän viljelee soijapapua 300 hehtaarin tilallaan Etelä-Brasíliassa, Paranán osavaltiossa. Paranáksi kärsi alkuvuodesta pahasta kuivuudesta.
Bergamascon suorakylvötilat sati joi kolmanneekseen normaalisti. Eikä hänen maisivijelmillään mene yhtään enemmän paremmin. Ja niiden pitäisi tuottaa sentään kaksi satoa vuodessa.
Paraná on Brasilian toiseksi suurin soijapapun tuotantoalue. Kuivuus tuhosi soijasadosta 80 prosenttia, ja maissisadosta uhkava hävitys 30 prosenttia.
"En ole koskaan nähnyt näin kovaa kuivuutta", Bergamasco valittaa.

**Korvauushakemus
jää täyttämättä**

Bergamasco maksoi ennen kylvökautta vakuumusmaksun, joka oli 10 prosenttia arvioidusta tuotantokustannuksista. Vakuumus kattaa enimmillään 70 prosenttia tuotantokustannuksista – vaan ei normaalisuhteen.

Bergamasco on päättänyt jättää korvauushakemuksen täyttämättä.

”Menetin yli puolet sadosta-
ni, mutta korvausta ei kannata
hakaa. Summa ei kata edes en-
si vuoden korotettua vakuumus-
maksua.”

**Osuuskunnan varastossa
soija on kuin pankissa**

Sebastião Pittarelli viljelee
1990 hehtaarin soijapaputilaa

Brasilialaisen Sebastião Pittarellin soijapavut kärsivät tänä keväänä kuivuudesta. Pankkitili osuuskunnan soijavarastossa ei liho.

Maringåssa. Hän menetti 33 prosenttia sadostaan, mutta hänellä ei ole lainkaan satovakuutusta.

”En ole silti jättänyt kaikkea lyhden kordin varaan”, Pittarelli sanoo. Hän viljelee soijapavun

lisäksi maissia suorakylvöllä ja hoitaa 900-päistä karjaa.

Satovakuutuksen sijaan Pit-tarelli on ottanut Proagro-vaakuutuksen. Se kattaa tilan velat, jos sato tuhoutuu. "Se ei kuitenkaan kata riskiä läheskään riit-

tävästi”, Pittarelli huomauttaa. Pittarelli kuuluu paikalliseen osuuskuntaan. Hän tallettaa sen varastoon soijapapuja ja käyttää niitä pankkitilin tavoin. Jos hän tarvitsee käteistä uuteen koneeseen tai huomaa soijapavun hin-

nan nousseen, hän voi pirauttaa osuuskuntaan ja pyytää sitä myymään osan pajuista.

Bergamasco ja Pittarelli käyvät kauppaa futuureilla. Heillä ei ole varsinaisia omia varastoja.

MIKE WILSON

Satovakuutus yleistyy

**Satovakuutus
toimii vain, jos se
perustuu tilan
todelliseen
tuotanto-
historiaan.**

RICK GIBSON

Viitesato ei miellytä menestyviä tuottajia

"Korvakustantepitää maksaa oman keskimääräisen saton perusteella", **Rodolpho Botelho** vaatii.

Brasilialaiseen satovakuuttamiseen perestyvät amerikkalainen **Rick Gibson** on samaa mieltä.

"Satovakuutus toimii vain,

myi yhden vakuutuksen. Kym-

Etteikö muka hintatukea?

Brasilialaisilla on tapana väittää, ettei heidän maassaan makseta viljelijätukia. Eikö valtion tukema satovakuutus sitten ole tuki?

DTB Associates -yrityksen selvitysten mukaan viljelijät saavat muunlaistakin tukea valtiolta.

Brasilian hallituksella on neljä eri ohjelmaa joista myönnetään hintatukia tärkeimpiin tuotteiden viljelijöille ja jalostajille.

Kahdessa ohjelmassa hallitus ostaa tuotteita pitkäkestoisia tuotteita tuottaakseen kotimaiset hinnat takuuhintojen tasolla. Kahdessa muussa ohjelmassa jalostajille maksetaan palkio, jos ne hankkivat

menen vuotta myöhemmin se vakuuttaa yli miljoona hehtaaria.

Valtio maksaa puolet - jos jaksaa

vaikuttaa jalkapallon periaatteissa. Seurapäättäjien on pidettävä kiinni luottamuksesta, jota puolelta kukaan satovakuutusmaksuista. Tulkimaksut ovat kuitenkin usein myöhässä talletusta ei makseta lainkaan, maanvaltuutettuja ja viljelijä Jöns Schmidt kertoo.

Brasiliassa säädettiin jo vuonna 1929 laki 2,4 miljardin dollarin katastrofirahastosta. Mitään ei ole kuitenkaan tehty.

USA:ssa sen sijaan liittovaltion maksaa noin 62 prosenttia viljelijöiden vakuutusmaksuista. Järjestelmä kesti yli 100 miljardin euron satotappiot, joita maksettiin viime vuodesta satovahingoista. Ja silti rahaa ei vielä tämänkin satokauden varalle.

MIKE WILSON

raaka-aineensa viljelijöiltä takuuhintaan.

Ohjelmia yhdistellään eri tavoin viljelylajikkeesta riippuen, mutta niiden yleistavoitteena on varmistaa, että viljelijät saavat tuotteistaan vähintään valtion säätämän takuuhinnan.

MIKE WILSON